

На основу члана 10. Статута Савеза самосталних синдиката Србије, XIV Конгрес, 27.маја 2010. године, усвојио је

О Д Л У К У

о установљавању 27. априла за Дан Савеза самосталних синдиката Србије

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Прва синдикална удружења, радничка потпорна, просветитељска и културна друштва почела су се појављивати у Србији још од 1870. године.

Међутим, тек од 1901, а посебно од 1903. године, радници су успели да се изборе за нешто повољније услове живота и рада, више наднице и нешто краће радно време, што их је даље подстицало на масовније учешће у овим организацијама, јер су и даље били незадовољни оним што су тренутно постигли.

Предлози о удруживању синдикалних организација у Раднички савез, покренути су 1901, приликом оснивања неких нових струковних синдиката. Дружина типографских радника предложила је у новембру 1901. године да се постојеће радничке организације удруже у Савез синдиката, али је у каснијем периоду превагнуло име Раднички савез. И правилима осталих синдиката осниваних у периоду 1901. и 1902. године предвиђено је да ће они, ради свеукупног јачања радничког покрета ступати у везу са осталим радничким и синдикалним организацијама и са њима формирати Раднички савез.

Формална одлука да се од постојећих синдиката оснује Раднички савез Србије донета је 27. априла 1903. године, приликом оснивања Савеза занатлијских радника (месец дана пре Мајског преврата, који се догодио у ноћи између 28. и 29. маја 1903. године). Тада је изабран и конституисан Оснивачки одбор који је добио задатак да напише Правила Савеза. У одбор су ушли представници Савеза металских радника, Дружине типографских радника, Савеза грађевинских радника, Савеза дрводељских радника, Савеза занатлијских радника, Удружења трговачких помоћника и Београдског радничког друштва. Након доношења одлуке о оснивању Радничког савеза Србије, њему се прикључује 14 синдикалних организација из Београда и 19 из унутрашњости.

Две недеље касније, 10. маја, Правила Савеза су потписали по два представника поменутих синдиката и она су поднета на одобрење Министру народне привреде који их је ускоро и потврдио. Међутим, она су потписницима достављена тек после Мајског преврата.

За релативно кратко време око Радничког савеза окупио се велики број синдикалних и радничких организација које су имале класно обележје. Оне су биле дужне да се придржавају Правила Савеза, да извршавају одлуке Конгреса и Управног одбора Савеза.

Након оснивање и регистрација, одржан је у недељу 20. јула 1903. године Београду Први конгрес Радничког савеза Србије.